

VSEBINA

UVODNIK s. Ivanka Tadina	3
MALI KLJUČ SVETEGA PISMA Bog osvoboditelj in stvarnik svobode s. Ivanka Tadina	4
BOŽJA BESEDA RASTE Moj Jezus Mihaela Razboršek	5
PAPEŽ FRANČIŠEK POSLUŠA BOŽJO BESEDO Primož Erjavec	6
POGOVOR S PRIJATELJI BOŽJE BESEDE Pogovor s Heleno Rozman s. Ivanka Tadina	8
RAZLAGA ODLOMKA NOVE ZAVEZE Spravni zajtrk Anja Kastelic	10
RAZLAGA ODLOMKA STARE ZAVEZE Mojzesov klic in razodetje Božjega imena (2 Mz 3,1–4,17) Samo Skralovnik	13
METODE DELA S SVETIM PISMOM Pogovor z Bogom ob Svetem pismu s. Snežna Večko	15
CERKVENI OČETJE BEREJO SVETO PISMO Avguštinovo razlaganje Svetega pisma: Božja beseda kot krščanski nauk br. Jan Dominik Bogataj, OFM	17
IZ PREVODA Frederic Manns: Razumevanje Svetega pisma Maksimilijan Matjaž	21
ZANIMA ME Usodno drevo sredi vrta in njegov mamljivi sad Marijan Peklaj	25
BIBLIČNA SKUPINA SE PREDSTAVI Biblična skupina župnije Rogatec	26
PRIPOROČAMO V BRANJE Maksimilijan Matjaž	27

BOŽJA BESEDA DANES je katoliška revija,
ki jo izdaja Slovensko biblično gibanje.
Izhaja trikrat letno.

Revijo lahko naročite ali odjavite po pošti
na naslov gibanja in uredništva.

NASLOV GIBANJA IN UREDNIŠTVA:

Slovensko biblično gibanje
Poljanska cesta 2, 1000 Ljubljana
sbg@rkc.si
www.sbg.rkc.si

UREDNIŠKI ODBOR:

dr. Maksimilijan Matjaž, dr. Marijan Peklaj,
Tatjana Rupnik, dr. Samo Skralovnik,
s. dr. Ivanka Tadina

Odgovorna urednica: s. dr. Snežna Večko

Glavna urednica: Špela Fortuna

Lektoriranje: Dragica Perme

Fotografije: Avtorji uporabljenih fotografij so navedeni pod
fotografijami. Kjer avtorstvo ni navedeno, je uporabljen
spletni vir. Avtor naslovnice: Jure Viltušnik.

Oblikovanje in prelom: Branka Smodiš

Tisk: Salve, d. o. o., Ljubljana

Priporočen je prostovoljni dar za pokritje stroškov izhajanja revije.
Transakcijski račun pri NKBM: SI56 0430 2000 3311 370

POJDIMO NA p(P)ot

Velikonočni čas nas neprestano vabi, da stopimo iz sebe in vstopimo v navzočnost povelčanega Kristusa oziroma da v tej navzočnosti ostajamo. Kakšna milost in neizmeren dar! Vprašanje se postavi, zakaj smo tako nebogljeni pri sprejemanju tega zastonskega daru. Zakaj raje ostajamo »zunaj« Njega, zunaj občestva, zaprti, preplašeni? Zakaj se skupaj s sestro in bratom ne odpravimo na p(P)ot in se pogovarjamo, kot sta naredila učenca na poti v Emavs. »In medtem ko sta se učenca pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima.« (Lk 24,15). Mogoče je nova stvarnost, ki so jo doživljali učenci in tudi mi po vstajenju, nekaj, kar nas presega in v njej težko vztrajamo? Dragi bralci, z novo številko *Božje besede danes* vas vabim na skupno p(P)ot »pogovarjanja in razpravljanja« o vsem, kar se nam dogaja. Prepričana sem, da bo z nami vstali Jezus, ki nam bo pomagal ostajati v tej močni in lepi resničnosti novosti življenja ter nam odpiral nova pota in nove vidike služenja z občestvom in v njem.

V rubriki *Mali ključ Svetega pisma* se bomo srečali z Bogom osvoboditeljem in stvarnikom svobode. Svetopisemski Bog ustvarja ljudi, da bi se z njimi družil in z njimi prijateljeval v svobodi. Svoboda pa je tudi nevaren Božji dar. Je kakor ogenj; lahko ga uporabiš v dobro, lahko pa tudi v zlo.

Mnogo dogodkov iz vsakdanjega življenja je podobnih potovanju učencev iz Emavs. Včasih se zgodi, da ostanemo na pol poti. Drugič zmoremo vztrajati do konca in doživimo, da se nam Jezus očitno razodene. Naj nas pričevanje v rubriki *Božja beseda raste* opogumi za domačnost z Besedo,

za zavedanje Njegove navzočnosti in ponižno hvaležnost za vse, kar dela v nas.

Na poti preizkušnje se še posebej pokaže moč Božje besede. V tej številki boste lahko prebrali pogovor z mlado ženo in mamico, ki je zbolela za rakom na dojki. Podelila je izkušnjo delovanja Božje besede v svojem življenju. Sveto pismo je zanj kot kruh za vsak dan. Zato želi ta Kruh uživati vsak dan! Pove nam še, da je to najboljša knjiga vseh časov, žal mnogokrat zelo zasramovana, večkrat prepovedana, a vendarle se je obdržala, ker je tako želel Bog!

V rubrikah *Razlaga odlomkov Stare in Nove zaveze* bomo najprej konkretno vstopili v povelikonočno dogajanje. Bogata in življenjska eksegeza nas skupaj z Jezusovimi učenci vodi v realnost, ki je po vstajenju drugačna, nova. Kristus nas vse kliče, da bi se potem, ko smo okusili polnost vstajenja, pustili opasati in odvesti tja, kamor nas pokliče Ljubezen. Tista, ki je konkretna in gre do konca. V eksegezi iz Stare zaveze pa bomo spoznavali Mojzesov klic in razodetje Božjega imena. Malo vrstic v vsej Stari zavezi je izzvalo toliko razlag.

Ljubezen do Božje besede in njeno razumevanje bomo še močneje doživeli ob Avguštinovi razlagi Svetega pisma in odlomku iz prevoda knjige *Simfonija Besede*. Za Avgušтина je krščanski nauk v prvi vrsti Božja beseda, ki nas nagovarja, ki jo moramo pravilno razumeti in ki nas vabi, da jo tudi sami posredujemo naprej.

Vse življenje se učimo in iščemo poti, kako bi pristopili k Svetemu pismu, da bi postalo za nas Srečanje in pot za *novo življenje*. V tej številki revije najdemo pet korakov, ki vodijo k molitvi z Božjo besedo. V rubriki *Zanima me* pa se vrnemo na začetek Svetega pisma. Odgovor dobimo o drevesu sredi vrta in njegovem mamljivem sadu oziroma odgovor o tem, ali sta bili drevesi dve. Vedno pa se tudi čudimo, kako v na videz nebogljenih bibličnih skupinah člani dobivajo spodbude za življenje po Duhu. Tokrat se nam predstavi skupina iz Rogatca.

Dragi bralci *Božje besede danes*! Pustimo se nagovoriti, sprejmimo velikonočni dar, da bi tako še bolj zaživeli kot oseba iz odnosa in ne kot posameznik. Če živimo kot osebe, končamo kot Kristus, torej zavijemo svojo človeškost v ljubezen, ljubezen pa ostane.

MOJ JEZUS

»In medtem ko sta se učenca pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima.« (Lk 24,15)

Obiskal me je starejši zakonski par: prijazna, nasmejana, srečna. Pripovedovala sta mi svojo življenjsko zgodbo, ki je bila vedno bolj podobna zgodbi zemeljskega življenja moje mame in očeta. Začela sem ju opazovati in pogled se mi je vedno bolj jasnil in kar naenkrat sem vsa ganjena vzkliknila: »Pa saj to sta vidva, mama in ate!« Njuna obraza sta še bolj zažarela in mama me je blago in prav nič užaljeno vprašala: »Naju nisi spoznala?« »Nisem,« sem dahnila in takoj vprašala: »Kako to, da sta prišla iz nebes?« Oče mi je razložil, da je Bog v svoji dobroti dovolil, da me obiščeta in mi osebno povesta, kako lepo je pri njem. Mama se je sklonila k darilni vrečki in rekla: »Poglej, prinesla sva ti tudi darilo ...« Videla sem še njeno roko, ki se je potopila v iskanju darila, potem pa sem odprla oči in moje sanje so se umaknile občutkom zavesti ... Bila sem nepopisno srečna, čeprav sem bila pikico nepotešena, ker nisem videla, kaj sta mi prinesla ... Ampak čutila sem njuno bližino, njuno srečo, lepoto in slišala njuno zagotovilo, da sta pri Bogu na varnem. Takoj sem svoje sanje z vso srčno vnemo začela pripovedovati možu, ki mi je rekel: »Vidiš, dano ti je bilo doživeti Emavs.« Bila sem vesela, da mi je dokončno kopreno s srca potegnilo moževo spoznanje. Moje oči so bile v sanjah zastrte, kot so bile zastrte oči dveh učencev, ki sta imela ob sebi Jezusa, pa ga nista spoznala.

Ko razmišljam, kdaj sem spoznala svoja starša, se zavem, da takrat, ko sem se poglobila v njuna obraza, ko sem vse v sebi izklopila in se popolnoma predala njuni zgodbi. In učenca? Učenca sta spoznala Jezusa, ko je vzel kruh, ga blagoslovil, razlomil in jima ga dal. Oči so se jima odprle ob spominu na dogodek, ko je Jezus podaril samega sebe svojim učencem.

Pri obeh opisanih dogodkih je bila potrebna srčna prisotnost: vse odložiti in se posvetiti sočloveku. Tako je tudi v odnosu z Jezusom: vem in čutim, da je vedno z menoj, ga prosim, slavim in kličem v preizkušnjo, a to ni dovolj. Treba se je ustaviti, umiriti in ga preprosto začutiti. Včasih si je dobro predstavljati, da ob meni sedi Jezus, ki čaka, da se mu prepustim. Ali pa grem pred tabernakelj, kjer je On. Ravno danes sem si privoščila adoracijo. To je res privilegij za nas, kristjane! V sebi negujem zvestobo do teh trenutkov in to je dovolj. Četudi se na videz nič ne zgodi, sem tam in On je z menoj. Včasih kar ne utihnem pred tabernakljem, včasih pokam od sreče, in so trenutki, ko tečejo po licu in srcu solze ... In vedno jih obriše, ta moj Jezus. Včasih jih posuši z zrakom, včasih se mi približa po roki moža, ki jih rahločutno in brez besed obriše ...

Hvaležna sem, da je Jezus pri zadnji večerji zapustil neverjetno in živo spominjanje. To njegovo telo in ta njegova kri sta izjemen blagoslov. Otipljiv, ki se da okušati ... Za vse je dosegljiv, vsakdo ga sme klicati moj Jezus, če le hoče. Le oči je potrebno odpreti – oči srca, ki jih negujemo z živim odnosom.

Mihaela Razboršek

SVETO PISMO JE KRUH ZA VSAK DAN

Pogovor s Heleno Rozman

Helena Rozman je 36-letna žena, mamica štirih otrok: osemletne Julije, šestletnega Martina, štiriletnega Pavleta in skoraj dveletnega Tadeja, učiteljica, plesalka in od novembra 2015 tudi onkološka bolnica z rakom na dojki. Uživa tudi v peki poročnih in drugih slavnostnih tort. Z možem že nekaj let vodita srečanja na temo odnosov in z izobraževanji rasteta še sama. Podelila je izkušnjo delovanja Božje besede v njenem življenju, za katero pravi, da prek nje lahko ve, kaj ji sporoča Bog, dobi usmeritve za vsak dan in tako še bolj spoznava značaj ljubečega in trdnega Očeta.

Draga Helena, kako se počutite?

Počutim se odlično, zelo vesela sem, da živim in lahko uživam dneve z družino.

Danes, 30. 3. 2017, mineva ravno eno leto od moje zadnje kemoterapije, tako da sem ga preživela v družbi treh drugih punc iz skupinice Mladih bork. Dihala sem zrak ter srkala sonce tega pomladnega dne v še večjem zavedanju, koliko lepega in dobrega mi je dano v življenju. Zahvaljevala sem se za zdravje in vse, kar imam.

Imate radi besede, knjige?

Ja, res je. Veliko berem, vseč mi je, da skozi pisanje odkriješ nov svet, nov pogled ... uživam tako v leposlovju kot tudi v knjigah za gradnjo odnosov med zakoncema, z otroki, saj lahko izkušnje drugih vnašam v svoje življenje in izkušam večjo rast. Ponosna sem, da lahko to ljubezen gojim tudi ob štirih otrocih, da imam svoj tihi čas za branje, ki me resnično obogati.

Tudi Sveto pismo je knjiga, ki ima mnogo besed – katera misel se vam najprej izvije iz srca, ko vidite ali slišite za Sveto pismo?

Sveto pismo je kruh za vsak dan, ne tortica za občasne priložnosti. Zato želim ta Kruh uživati vsak dan! To je najboljša knjiga vseh časov, na žalost zelo zasmamovana, večkrat prepovedana, a vendarle se je obdržala, ker je tako želel Bog! Ne samo to, celo na spletu jo imamo, jo beremo na različnih aplikacijah, na zgoščenki jo lahko poslušamo doma ali v avtu ... On je poskrbel, da jo lahko slišimo in širimo še danes

v več jezikih, še danes ta edina od Boga navdihnjena Beseda lahko živi med nami in prek nje nas vodi Sveti Duh. Pisano je: »Vse Sveto pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za poboljševanje in vzgojo v pravičnosti, da bi bil božji človek popoln in primeren za vsako dobro delo.« (2 Tim 2,16-17).

Zakaj ima ravno Božja beseda tako močno vlogo v vašem življenju? Kaj povzroča, k čemu vodi ...?

Prek Besede lahko vem, kaj mi sporoča Bog, dobim usmeritve za vsak dan in tako še bolj spoznavam značaj ljubečega in trdnega Očeta. Tako sem lahko res takšna, kakršno me je ustvaril On, taka, kakršno me želi, ne pa taka, kot me želijo drugi. Veliko ljudi reče, da ne slišijo Boga, da je tiho, toda žal potem vidim, da so njihova Sveta pisma večino dni zaprta. In še nekaj: če ne čutimo lakote po Besedi, potem smo najbrž prepolni sami sebe ali preveč nahranjeni s strani sveta. Če pa odprem Besedo vsak dan, potem ima to velik vpliv tudi na vsakodnevne odločitve, ideje, občutke ... ali se bom odločala in sledila temu, kar mi daje svet, ali temu, ker je sveto Očetu?

Pred dobrim letom ste zboleli za rakom na dojki. Štirje majhni otroci, najmlajši star komaj pet mesecev, mož. Za vse šok, preizkušnja in pot. Kako vam je Beseda po Svetem pismu pomagala na p(P)oti do tukaj, kjer ste danes?

So svetopisemske knjige tiste, ki so vas v času zdravljenja še posebej krepile? Npr. med kemoterapijo, ki je najagresivnejši del zdravljenja?

Res je. Med jutranjim dojenjem sem zatipala bulico, šla na pregled, kjer so me pomirili, da je najbrž samo mlečna žleza, toda ker bulica ni izgini-la, so na naslednjem pregledu opravili punkcijo. Celice so bile rakave in tako sem se že v prvem trenutku, ko mi je specializant povedal, da imam raka, prosila Jezusa, naj bo ob meni, ker sama pač ne bom zmogla. Celotno pot sem prehodila

Prek Besede lahko vem, kaj mi sporoča Bog, dobim usmeritve za vsak dan in tako še bolj spoznavam značaj ljubečega in trdnega Očeta.

SPRAVNI ZAJTRK

Kristus prihaja znova in znova na obale teh naših jezer in nas kliče iz starega in poznanelega v novo in Njegovo. Kliče nas iz morja zamer in neodrešenosti na obalo sprave in vstajenja. Kliče nas iz morja nerodovitnosti na obalo obeda, žerjavice in rib, torej na obalo okusa, obalo življenja.

Potem se je Jezus spet razodel učencem pri Tiberijskem morju. Razodel pa se je takole: Simon Peter, Tomaž, ki se imenuje Dvojček, Natanael iz Kane Galilejske, Zebedejeva sinova in dva druga izmed njegovih učencev so bili skupaj. Simon Peter jim je rekel: »Ribe grem lovit.« Rekli so mu: »Tudi mi gremo s teboj.« Odšli so in stopili v čoln, toda tisto noč niso nič ujeli. Ko se je že zdaniilo, je stal Jezus na bregu, vendar učenci niso vedeli, da je Jezus. Jezus jim je tedaj rekel: »Otroci, imate kaj prigrizniti?« Odgovorili so mu: »Nič.« On jim je rekel: »Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli.« Vrgli so jo torej, pa je zaradi obilice rib niso mogli več izvleči. Tisti učenc, ki ga je Jezus ljubil, je tedaj rekel Petru: »Gospod je.« Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal vrhnje oblačilo, bil je namreč slečen, in se vrgel v morje. Drugi učenci so pripluli s čolnom in privlekli mrežo z ribami; niso bili namreč daleč od kopnega, le kakih dvesto komolcev. Ko so stopili na kopno, so na tleh zagledali žerjavico in na njej ribo ter kruh. Jezus jim je rekel: »Prinesite nekaj rib, ki ste jih pravkar ujeli!« Simon Peter je tedaj stopil ven in potegnil mrežo na kopno, polno velikih rib, sto triinpetdeset. Čeprav jih je bilo toliko, se mreža ni strgala. Jezus jim je rekel: »Pridite jest!« Nobeden izmed učencev pa si ga ni drznil vprašati: »Kdo si?« Vedeli so namreč, da je Gospod. Jezus je prišel, vzel kruh in jim ga dal; prav tako tudi ribo. To je bilo že tretjič, da se je Jezus razodel učencem, odkar je vstal od mrtvih. Ko so pojedli, je Jezus rekel Simonu Petru: »Simon, Janezov sin, ali me ljubiš bolj kakor tile?« Rekel mu je: »Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.« Rekel mu je: »Pasi moja jagnjeta!« Spet, drugič, mu je rekel: »Simon, Janezov sin, ali me ljubiš?« Rekel mu je: »Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.« Rekel mu je: »Pasi moje ovce!« Tretjič mu je rekel: »Simon, Janezov sin, ali me imaš rad?« Peter se je užalostil, ker mu je tretjič rekel: »Ali me imaš rad?« in mu je rekel: »Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad.« Jezus mu je rekel: »Pasi moje ovce!« Tretjič mu je rekel: »Simon, Janezov sin, ali me imaš rad?« Peter se je užalostil, ker mu je tretjič rekel: »Ali me imaš rad?« in mu je rekel: »Gospod,

ti vse veš, ti veš, da te imam rad.« Jezus mu je rekel: »Pasi moje ovce! Resnično, resnično, povem ti: Ko si bil mlajši, si se opasoval sam in si hodil, kamor si hotel; ko pa se postaraš, boš raztegnil roke in drug te bo opasal in odvedel, kamor nočeš.« To pa je rekel, da je nakazal, s kakšno smrtjo bo poveličal Boga. In ko je to povedal, mu je rekel: »Hodi za menoj!« (Jn 21,1-19).

NOVO STVARJENJE

V sklepu Janezovega evangelija se nahajamo že v novi stvarnosti, po vstajenju, v novosti, ki je presegala ljudi in učence in ki tolikokrat presega tudi nas. Tako nova in presegajoča je realnost vstajenja, tako lepa, da v njej še vedno težko vztrajamo.

Nahajamo se torej ob Tiberijskem jezeru po tem, ko se je Jezus že prikazal učencem in so ti že postopno začeli vstopati v novost Kristusa. Pred njimi namreč ni bil več zgodovinski Jezus, ampak Vstali.

Vse je drugače, vse je novo. In učenci so zmedeni. Kot tolikokrat poprej. Hodijo ob tem Galilejskem jezeru, kjer so prvič srečali Učitelja in Gospoda in iščejo prvo srečanje, iščejo toplo sled, iščejo tistega, ki je tako močno vstopil v njihova življenja in jih za vedno spremenil. In prav delajo, kajti takrat, ko se na duhovni poti izgubimo, takrat, ko smo zmedeni kakor ti učenci, je pomembno spominjanje začetkov, spominjanje tistega prvega kraja Srečanja!

Obenem v tem odlomku srečamo drugo ime tega jezera – Tiberijsko jezero. Sprememba imena tako simbolizira to novo stvarnost, ki se odslikava v celotnem stvarstvu. Tudi Galilejsko jezero ni več isto, tudi stvarstvo je po vstajenju odrešeno in oprano.

Enako nakazuje tudi ime, ki ga evangelist uporabi za Simona. Imenuje ga Simon Peter, kar govori o tem, da je tudi on sedaj, po vstajenju, preoblikovan. Je Simon in Peter. Je staro in novo. Je človeško in Božje. Simon je ime, ki simbolizira človeški del, Peter je ime, ki ga je prejme ob stiku z Božjim. Sprememba imena tako ponazarja novega človeka, ki se je pustil objeti velikonočnim

AVGUŠTINOVO RAZLAGANJE SVETEGA PISMA: Božja beseda kot krščanski nauk

Sv. Avguštin (354–430) je eden izmed osrednjih latinskih cerkvenih očetov. Njegova življenjska zgodba in dela so še danes spodbuda in tudi vzor za branje Svetega pisma.

Vloga Božje besede v Avguštinovem življenju

Na njegovo življenje lahko pogledamo skozi prizmo odnosa do Božje besede, saj prehodi celotno pot od krščanske vzgoje v otroštvu prek krivoverškega manihejstva do spreobrnjenja ob odkritju pomena Svetega pisma.

V mladosti ga Sveto pismo ni navduševalo, saj ob izvrstni klasični in retorični izobrazbi v afriški latinski izdaji Svetega pisma (katere prevod je bil žal res bolj »pogovorni«) ni uspel najti mojstrskega jezikovnega sloga. Poleg tega so se kristjani, ki jih je mladi Avguštin poznal, marsikdaj navduševali nad zgolj dobesednim in togim branjem

Svetega pisma¹, kar pa je obsojal. Afriški Cerkvi je primanjkoval razumski pristop k veri in kritičnost do izdaje bibličnega besedila in tudi v tem najdemo razloge, da se je Avguštin obrnil k manihejcem, ki so bili nekakšna religija intelektualcev in so ga prepričali s svojim racionalističnim, dualističnim in mitološkim pristopom do Svetega pisma.

Šele ko je Avguštin srečal milanskega škofa Ambrozija in poslušal njegovo figurativno eksegezo, je lahko racionalno sprejel krščanstvo kot vero, ki – ne dobesedno, temveč z duhovno razlago – lahko nagovori tudi razumsko plat človeka. Avguštin sam pravi v *Izpovedih*: »Začel sem uvidevati, da je njegove nauke tudi mogoče zagovarjati. In medtem ko se bil dotlej prepričan, da ni mogoče manihejskim nasprotnikom nikjer ugovarjati v

¹ Hall, Christopher. 1998. *Reading scripture with the church fathers*. Illinois: InterVarsity Press, 118–119.

RAZUMEVANJE SVETEGA PISMA¹

Frederic Manns, OFM

»Trava se posuši, cvetica ovne, beseda našega Boga pa obstane na veke.« (Iz 40,8)

Cerkev mora dihati z obema pljučnima kriloma: z Vzhodom in Zahodom. Številni grški mozaiki ponujajo majhne razprave biblične hermenevtike. Omenili bomo samo dva: prvi je v apsidi samostana Hosios Lukas (Svetega Luka) v okolici Delfov in na izviren način predstavlja binkošti. V središče, na prazen prestol, je postavljena knjiga Svetega pisma, na katero se spušča golob. Iz knjige se širi dvanajst žarkov, ki vsebujejo ognjene jezike, ki se razporedijo nad apostole. Čas Cerkve je čas navidezne Učiteljeve odsotnosti. Knjiga Svetega pisma pa vseeno daje možnost, da spet najdemo Učitelja in njegovo učenje. Že Origen je govoril o ognju vere in svetilki znanja, ki izhajata iz knjige. Če Cerkev čaka nove binkošti, se bo morala odpreti Duhu, ki je navdihnil Sveto pismo.

Drugi mozaik izvira iz Velikega Meteora v Grčiji. V kupoli prestoluje Učitelj sveta kot vladar, Pantokrator. Krog kupole, ki simbolizira neskončnost, se spušča navzdol, da oblikuje kvadrat, ki ga določajo štirje stebri. Neskončno se spušča v svet končnosti. Nad stebri so upodobljeni štirje evangelisti, za katere se zdi, da podpirajo celotno stavbo. Kakor bi sporočali, da brez evangelijev stavba Cerkve ne more obstajati in da evangeliji neskončnemu celo omogočajo, da vstopi v zemeljski svet. Razlaganje Svetega pisma, ki je bilo predmet cerkvene sinode,¹ ostaja aktualen problem. V zadnjem času je bilo predmet dveh dokumentov Papeške biblične komisije, v katerih so opisane vse metode razlage in različni pristopi k svetemu zapisu. Vrh tega spodbujata pluralno branje besedila, ki omogoča, da odkrijemo vse njegove možnosti. Kljub temu ohranja prednost zgodovinsko-kritična metoda. Jasno je, da

številna novozavezna besedila razodevajo neko domaćnost z judovskimi metodami interpretacije.

Presenetljivo, v 21. stoletju se po malem po vsem svetu krepi fundamentalistična metoda branja Svetega pisma. Domišlja si, da presega vse različne metode razlaganja, v resnici pa znova pada v staro skušnjava. Pisec Drugega Petrovega pisma je preroško besedo opredelil kot svetilko, ki mora svetiti na mračnem kraju, dokler v naših srcih ne vzide zvezda danica. Člane svoje skupnosti spominja, da prerokba ni stvar osebne razlage, ker je dobrina Cerkve. Istočasno svoje vernike svari pred lažnimi učenjaki, ki rodijo nevarne ločine (prim. 2 Pt 1,19-21).

Čeprav je krščanska razlaga Svetega pisma močno odvisna od shodnice, vseeno dodaja novo prvin: biti hoče kristološka. Ključ za razumevanje Svetega pisma daje sam Kristus. V nazareški shodnici se Jezus predstavi kot razlagalec, ki uresničuje prerokbo: »Danes se je to pismo spolnilo.« (Lk 4,21). Aktualnost Svetega pisma nas obvezuje, da se vrnemo k metodi branja, ki je poznana pod imenom eksistencialno branje.

Na poti v Emavs Jezus odpre duha učencev za razumevanje Pisem. Pri tem uporabi judovsko metodo eksegeze, izhaja pa iz svoje smrti in vstajenja: »Začel je z Mojzesom in vsemi preroki in jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.« (Lk 24,27). Na kratko povedano, Sveto pismo je sled zgodovine, ki jo Bog skuša posvetiti skozi stoletja. Brez modrosti srca ostane nepredušna, nerazumljiva knjiga. »Kdor hoče videti, mora gledati s srcem,« pravi Saint-Exupéry v *Malem princu*. Krščanstvo ni samo verstvo knjige in Božja beseda ne obstaja zunaj verujoče skupnosti. Ker je Božja beseda uvod v zakrament, ne živi, če se ne utelesi in je ne podelimo z drugimi.

V tej temeljni točki se pokaže primerjava med judovskim in krščanskim razumevanjem Svetega pisma. Včasih pride na površje kontinuiteta, včasih se pokaže novost. Nujno je torej jasno določiti načela razumevanja, ki so podlaga različnim

¹ Odlomek iz knjige *Simfonija Besede. Na poti k teologiji Svetega pisma*. Prevedel: Stanislav Zore. 2012. Ljubljana: Založba Brat Frančišek.

² Mišljeno je XII. redno generalno zasedanje škofovske sinode: *Božja beseda v življenju in poslanstvu Cerkve* (Vatikan, 5.–26. oktober 2008).

Občni zbor Slovenskega bibličnega gibanja
Celje, Sv. Jožef, 24. maj 2017, ob 19.00.

Vabljeni vsi prijatelji Božje besede, člani bibličnih skupin
iz vse Slovenije in udeleženci biblične šole *Evangelii gaudium*.

BIBLIČNA ŠOLA
Evangelii gaudium

Hkrati vabimo k vpisu v 2. letnik Biblične šole *Evangelii gaudium*.

Vpišete se lahko tudi tisti, ki še niste obiskovali 1. letnika.
Tema 2. letnika biblične šole bo študij drugega dela
Prvega pisma Korinčanom, ki govori o zakonskem, družinskem,
cerkvenem, evharističnem in vstajenskem občestvu.

Predaval bo prof. dr. Maksimilijan Matjaž in gostje.

Srečanja bodo vsako četrto sredo v mesecu.
Prvo srečanje bo v sredo, 25. oktobra 2017, od 17.00-19.30
v Domu Svetega Jožefa v Celju.

Prijave na naslov: marikamikolic@gmail.com